

ČESKÁ TELEVIZE

10
reklamní dop.
s dodejkou
ČT 175 840/2012

Vážený pan

Tomáš Němeček
redaktor Lidových novin
Anděl Media Centrum
Karla Engliše 519/111
Praha 5 – Smíchov
150 00

doporučeně s dodejkou

Zásilka uložena dne .....

Otisk denního razítka a podpis vydávajícího pracovníka

Odesílatel: **ČESKÁ TELEVIZE**
IČ: 00027383 DIČ: CZ00027383
Kavčí Hory, 140 70 Praha 4 / str. 904

DODEJKA

ČT 175 840/2012

Adresát: **TOMÁŠ NĚMEČEK**
redaktor Lidových novin
ANDEĚL MEDIA CENTRUM
KARLA ENGLIŠE 519/111
PRAHA 5

150 00 PRAHA 5

Potvrzují převzetí této zásilky dne 3.8. podpis [signature]

Vyřizuje: Mgr. Marie Dufková

ROZHODNUTÍ

Česká televize, IČ: 00027383, zřízená zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi, se sídlem Kavčí hory, 140 70, Praha 4, (dále jen „Česká televize“), jako povinný subjekt podle ust. § 2 odst. 1 zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“) rozhodla podle ust. § 15 ve spojení s ust. § 8a InfZ a ve spojení s ust. § 11 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů o žádosti pana Tomáše Němečka, nar. dne [redacted], bytem [redacted] (dále jen „žadatel“) ze dne 16.7.2012, doručené České televizi dne 18.7.2012, kterou požaduje sdělení platových poměrů v žádosti konkrétně jmenovaných současných i bývalých členů managementu České televize

t a k t o :

Žádost žadatele o sdělení platových poměrů těchto 9 současných členů managementu České televize Karla Buriana, ředitele TS Brno, Ilji Racka, ředitele TS Ostrava, Milana Cimirotu, finančního a provozního ředitele, Milana Fridricha, ředitele programu, Zdeňka Šámala,

ředitele zpravodajství, Rudolfa Popa, ředitele techniky, Jana Maxy, ředitele vývoje pořadů, Václava Myslíka, ředitel výroby, Jana Svobody, ředitele marketingu a obchodu a 2 bývalých členů managementu Jany Kasalové, Roberta Kvapila, včetně sdělení platových poměrů (plat, příplatky, odměna apod.) za období červenec 2011 až červenec 2012, sdělení výše odměn v období červenec 2011 až červenec 2012 a sdělení důvodu odměn v roce 2012 i 2011, **s e o d m í t á .**

o d ů v o d n ě n í:

Česká televize obdržela dne 18.7.2012 žádost žadatele podle zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí informace o platových poměrech těchto 9 současných členů managementu:

Karel Burian, ředitel TS Brno,
Ilja Racek, ředitel TS Ostrava,
Milan Cimirot, finanční a provozní ředitel,
Milan Fridrich, ředitel programu,
Zdeněk Šámal, ředitel zpravodajství,
Rudolf Pop, ředitel techniky,
Jan Maxa, ředitel vývoje pořadů,
Václav Myslík, ředitel výroby,
Jan Svoboda, ředitel marketingu a obchodu

a těchto 2 bývalých členů managementu České televize:

Jana Kasalová,
Robert Kvapil.

Žadatel požadoval sdělení platových poměrů (plat, příplatky, odměny, apod.) za období červenec 2011 až červenec 2012, sdělení výše odměn v období červenec 2011 až červenec 2012 a u všech odměn – v roce 2011 i 2012 – sdělení důvodu jejich vyplacení.

Česká televize poukazuje na ust. § 8b odst. 1 a 3 InfZ, které zní: „(1) *Povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky.*“ (3) „*Základní osobní údaje podle odstavce 1 se poskytnou pouze v tomto rozsahu: jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků.*“

Česká televize v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím a v souladu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu i dalších soudů nezpochybňuje své postavení povinného subjektu, ani to, že jako veřejnoprávní instituce hospodaří s veřejnými prostředky.

Česká televize má však za to, že sdělení požadovaných informací žadateli odporuje ust. § 8a InfZ, které zní cit.: „*Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*“ Poznámka pod čarou odkazuje mimo jiné na ust. § 11 zákona č.

40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „občanský zákoník“), které zní: *„Fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.“*

Česká televize má za to, že poskytnutím požadovaných informací by zásadním způsobem porušila ústavně zaručené právo na ochranu soukromí svých zaměstnanců, specifikované v ust. §11 a násl. občanského zákoníku.

Česká televize, vycházející z textu Metodického doporučení Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů k poskytování informací o platech pracovníků povinných subjektů, má za to, že všichni zaměstnanci, jejichž osobní údaje žadatel požaduje, spadají do skupiny veřejných zaměstnanců, kteří jsou sice nadáni podstatným oprávněním nebo vlivem ve spojitosti s nakládáním s veřejnými prostředky, osobní údaje o nich však nelze poskytnout bez provedení testu proporcionality.

Česká televize se při posouzení toho, do které kategorie je třeba výše jmenované zaměstnance zařadit, opírá (ve shodě s dříve zmiňovaným Metodickým doporučením) o zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších, konkrétně o ust. § 2, jenž definuje, které osoby a za jakých podmínek je třeba považovat za „veřejné funkcionáře“. Uvedený zákon rozlišuje 3 kategorie osob: ust. § 2 odst. 1 – osoby, které jsou veřejnými funkcionáři vždy, ust. § 2 odst. 2 ve spojení s ust. § 2 odst. 3 – osoby, které jsou považovány za veřejné funkcionáře jen za splnění zákonem stanovených podmínek - a konečně logicky musí existovat třetí skupina osob, které jsou sice veřejnými zaměstnanci, ale nespádají do žádné z těchto kategorií a za veřejné funkcionáře považovány nebudou vůbec.

Výše uvedená kategorizace odráží rozsah pravomocí, jež různé právní normy těmto osobám svěřují k plnění veřejných úkolů. Proto také u osob taxativně vyjmenovaných v ust. § 2 odst. 1 zákona o střetu zájmů, které zastávají klíčové pozice ve veřejné správě, existuje silný veřejný zájem na zveřejnění jejich platových poměrů a test proporcionality není třeba provádět. Česká televize má za to, že všichni zaměstnanci, jejichž osobní údaje žadatel požaduje, však spadají pod ust. § 2 odst. 2 citovaného zákona. Jelikož tyto osoby nezastávají tak významné posty, nelze u nich přikročit ke zveřejnění požadovaných údajů bez toho, aby byl za účelem poměření obou kolidujících, ústavně zaručených práv proveden test proporcionality, který by jednoznačně určil, kterému z ústavně zaručených práv je třeba v tomto konkrétním případě dát přednost, zda základnímu lidskému právu na ochranu soukromí, které je zakotveno v čl. 10 Listiny základních práv a svobod nebo politickému právu na informaci zakotvenému v čl. 17 této Listiny.

Žadatel se ve své žádosti opírá o rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10 A 289/2011 ze dne 13.6.2012. V tomto rozsudku soud však pouze konstatoval, že *„neshledal v daném případě zákonný důvod k omezení práva na informace, rovněž tak ani k provedení testu proporcionality, neboť nejde o „řadové zaměstnance plnící běžné pracovní úkoly na nižších pozicích“*. Česká televize je nicméně přesvědčena, že u těchto zaměstnanců nespádajících pod

ust. § 2 odst. 1 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, je nutno provést test proporcionality mezi základním lidským právem na ochranu soukromí a politickým právem na přístup k informacím.

Česká televize poukazuje na to, že test proporcionality popisuje Ústavní soud v nálezu č.j. Pl. ÚS 4/94 ze dne 12.10 1994: „*Vzájemné poměrování ve vzájemné kolizi stojících základních práv a svobod spočívá v následujících kritériích: prvním je kritérium vhodnosti, tj. odpověď na otázku, zdali institut, omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (ochranu jiného základního práva), druhým kritériem poměrování základních práv a svobod je kritérium potřeby, spočívající v porovnávání legislativního prostředku, omezujícího základní právo resp. svobodu, s jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod, třetím kritériem je porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv.*“

Je nepochybné, že cílem sledovaným v ust. § 8b InfZ je veřejná kontrola hospodaření s veřejnými prostředky a podnětí veřejné diskuse nad účelným a hospodárným vynakládáním veřejných prostředků. Ustanovení § 4 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o České televizi“), k tomuto stanoví: „*Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, je Rada České televize.*“ Ustanovení § 8a zákona o České televizi dále uvádí: „*Dozorčí komise je poradním orgánem Rady ve věcech kontroly hospodaření České televize. Jejím úkolem je sledovat, zda jsou finanční zdroje a majetek České televize účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu České televize v souladu s právními předpisy a s požadavky práva Evropských společenství. Dozorčí komise je povinna upozorňovat Radu na zjištěné nedostatky a předkládat jí návrhy na jejich odstranění.*“ Nad to údaj o průměrné výši mzdy v České televizi je součástí Výroční zprávy o hospodaření České televize, kterou v souladu s ust. § 8 odst. 2 zákona o České televizi Rada České televize předkládá Poslanecké sněmovně každoročně ke schválení a předseda Rady České televize uvedenou výroční zprávu zveřejňuje v zákonem stanovené lhůtě. Výši průměrné měsíční mzdy zveřejňuje Česká televize rovněž v souladu s ust. § 8b odst. 2 zákona o České televizi do 31. ledna příslušného kalendářního roku způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Dle názoru České televize je veřejná kontrola nad hospodařením s veřejnými prostředky v České televizi zaručena již těmito zákonnými prostředky, a cíle sledovaného ust. § 8b InfZ je tedy dosaženo i bez nutnosti zásahu do osobní resp. soukromé sféry zaměstnanců České televize.

Česká televize ke kritériu vhodnosti uvádí, že poskytnutím požadovaných informací sice lze dosáhnout sledovaného cíle, z hlediska druhého kritéria – potřeby – již však tento legislativní prostředek neobstojí, jelikož téhož cíle je možno dosáhnout jinak a bez nutnosti zasáhnout do práva na ochranu soukromí zaměstnanců České televize.

Z hlediska třetího kritéria vzájemného poměření kolidujících práv představuje poskytnutí informací o platových poměrech zaměstnanců závažný zásah do jejich práva na ochranu soukromí; plat u těchto zaměstnanců tvoří podstatnou část jejich příjmů a sdělením požadovaných údajů žadatel získá poměrně komplexní přehled o majetkových poměrech těchto osob. Takový zásah do soukromí zaměstnanců nelze ospravedlnit, zvláště jestliže stejného účelu – tedy práva kontroly veřejnosti nad hospodařením s veřejnými prostředky – lze dosáhnout i jinak. Podobně judikoval také Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 9.11.2010 ve spojených věcech C-29/09 a C 93/09, když zrušil část nařízení Rady ES č. 1290/2005 ze dne 21.6.2005, týkající se zveřejňování informací o příjemcích dotací z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, poskytnutých v rámci podpory zemědělství prostřednictvím internetové stránky, a to s následujícím odůvodněním. „I když v demokratické společnosti mají daňoví poplatníci právo být informováni o využívání veřejných prostředků, nic to nemění na tom, že vyvážené poměření jednotlivých dotčených zájmů vyžadovalo, aby dotyčné orgány...ověřily, zda zveřejňování jmenovitých údajů o všech dotčených příjemcích a přesných částkách, které každý z nich obdržel z EZZF a EZFRV, a to aniž je činěn rozdíl podle délky trvání, frekvence nebo typu a výše obdržovaných podpor – prostřednictvím jediné internetové stránky v každém členském státě, která je volně přístupná, nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení legitimně sledovaných cílů, s ohledem zejména na zásah do práv přiznaných články 7 a 8 Listiny základní práv Evropské unie, ke kterému takové zveřejnění vede.“¹

Česká televize také poukazuje na to, že v důvodové zprávě k novele zákona o svobodném přístupu k informacím zák. č. 61/2006 Sb., chybí odůvodnění ust. § 8b InfZ, které bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím včleněno uvedenou novelou, takže účel, který zákonodárce sledoval, nelze z důvodové zprávy k uvedené novele seznat, protože důvodová zpráva v tomto ohledu mlčí. Nicméně uvedené ustanovení je téměř totožné se zněním ust. § 8a senátního návrhu na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů². K tomuto návrhu důvodová zpráva uvádí: „...vychází (se) z toho, že ten, kdo z vlastní vůle žádá o přidělení veřejných prostředků a požaduje tedy určitou výhodu, musí zároveň strpět, že to bude veřejně známo.“ Z této formulace lze nepochybně seznat, že zákonodárce tímto ustanovením mířil především na ty osoby, které na základě vlastní vůle požadují po státu poskytnutí veřejných prostředků – ať již v podobě dotace, grantu či v jiné formě, nikoliv tedy na osoby, jimž stát vyplácí z veřejných prostředků mzdu či plat za jimi odvedenou závislou práci. S tímto výkladem koresponduje mimo jiné také díkce ust. § 8b odst.3 InfZ cit.: „výši, účelu a podmínkách poskytnutí veřejných prostředků.“ (blíže Furek, A.; Rothanzl, L. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář. 2. Vydání, Praha. Linde 2012. 358 s.). Poskytování údajů o mzdách osob, které jsou zaměstnanci povinných subjektů, tedy i z tohoto pohledu představuje neoprávněný zásah do jejich soukromí.

¹ Dostupný na: <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=79001&doclang=CS&mode=&part=1>

² Dostupný na: <http://www.psp.cz/ff/9c/a5/6a/08.htm>

Na základě shora uvedeného rozhodla Česká televize tak, že s ohledem na ústavně zaručené právo na ochranu soukromí specifikované v ust. § 11 občanského zákoníku a provedený test proporcionality, upřednostnila právo na ochranu soukromí a žádosti žadatele o předmětnou informaci nevyhověla. Česká televize, v zájmu transparentnosti, poskytuje žadateli alespoň informace, které svou povahou nejsou způsobilé zasáhnout do osobnostních práv zaměstnanců České televize (srov. rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 10 Ca 243/2001 ze dne 7.11.2001), a to souhrnné informace o mzdových poměrech vedoucích zaměstnanců takto:

1) vyplacený objem mezd (včetně odměn) **leden až červen 2012** Kč 15.562.703,-

Zahrnuje mzdy 12 zaměstnanců vedení ČT v těchto funkcích: generální ředitel, ředitel TS Brno, ředitel TS Ostrava, ředitel techniky, ředitel výroby, ředitel zpravodajství, ředitel programu, výkonná ředitelka nových médií, výkonný ředitel ČT 4, finanční a provozní ředitel, ředitel pro obchod a marketing, ředitelka vývoje pořadů a programových formátů.

2) vyplacený objem mezd (včetně odměn) **leden až červen 2011** Kč 31.570.229,-

Zahrnuje mzdy 16 zaměstnanců vedení ČT v těchto funkcích: generální ředitel, ředitel TS Brno, ředitel TS Ostrava, ředitel techniky, ředitel výroby, ředitelka vývoje programu a programových formátů, provozní ředitel-vedoucí kanceláře generálního ředitele, výkonný ředitel nových médií, výkonný ředitel ČT1, výkonný ředitel ČT2, výkonný ředitel ČT24, výkonný ředitel ČT4, vedoucí právního úseku, finanční ředitelka, ředitel pro obchod a marketing, ředitel programových okruhů.

3) vyplacený objem mezd (včetně odměn) **leden až červen 2010** Kč 29.371.998,-

Zahrnuje mzdy 14 zaměstnanců vedení ČT v těchto funkcích: generální ředitel, ředitel TS Brno, ředitel TS Ostrava, vedoucí kanceláře generálního ředitele (později ředitel zpravodajství), ředitel techniky, ředitel výroby, ředitelka programu, provozní ředitel, ředitel zpravodajství a pověřený ředitel nových médií, výkonný ředitel ČT4, vedoucí právního úseku, finanční ředitelka, personální ředitel, ředitel pro obchod a marketing.

Česká televize dále informuje žadatele, že měsíční smluvní mzda generálního ředitele České televize ing. Petra Dvořáka činí Kč 200.000,- hrubých a s ohledem na datum vzniku jeho pracovního poměru k České televizi, je zahrnuta ve shora uvedeném objemu mezd za leden až červen 2012. Dále Česká televize informuje žadatele, že Rada České televize na svém zasedání dne 11.7.2012 schválila usnesení č. 178/13/12, v němž konstatovala, že generálnímu řediteli vznikl nárok na poměrnou část bonusu za rok 2011 ve výši Kč 500.000,-, a to na základě splnění kritérií pro přiznání a určení výše ročního bonusu, přičemž kritéria jsou rovněž zveřejněna v tomtéž usnesením. Zápisy z jednání Rady České televize (včetně usnesení) jsou uveřejňovány na adrese www.ceskatelevize.cz.

Česká televize pro úplnost dodává, že shora uvedené rozhodnutí zasílá na adresu, kterou uvedl žadatel ve své žádosti jakožto doručovací adresu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí o odmítnutí žádosti lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu). Odvolání se podává subjektu, který napadené rozhodnutí vydal (§ 20 odst. 4 písm. a) InfZ ve spojení s § 86 odst. 1 správního řádu). O odvolání rozhoduje generální ředitel České televize.

V Praze dne 31. července 2012

JUDr. Markéta Havlová
vedoucí útvaru mediální legislativy